

maatte ekspropriere det hele. Jeg ser ikke, hvorledes det vilde være muligt at ekspropriere et Stykke Jord, saa at denne eller hin Landarbejder skulde kunne paa-pege det og sige: Skaf mig det Stykke Jord, uden at man maatte ekspropriere det hele og udstykke det efter en fornuftig Plan. Der maatte man da begynde ude fra og gaa indefter, indtil man naaede Jorden inde ved Toften og Haven. Gaar man ikke frem efter en saadan Plan ved Udstykningen, forekommer det mig ikke, at man handler fornuftigt, hverken overfor Samfundet eller overfor Landarbejderne; der skal dog være Mening i det hele.

Det ærede Medlem sluttede med at give mig det Raad, at jeg ikke skulde paakalde Medlidenhed som Husmand, særlig da jeg stod som Godejer. Jeg vil give det ærede Medlem et Raad, ikke af samme Art, men jeg vil blot sige, at jeg tror ikke, at det ærede Medlem i det lange Løb vil vinde noget ved, at han ved enhver som helst Lejlighed, naar man har en saglig Debat, staar op og siger her i Tinget: Alle de ærede Medlemmer for-gudede Alberti, men jeg slog ham. Jeg tror, at i det lange Løb vil dette blive uden Virkning.

N. C. Christensen: Ja, endskønt det ærede Medlem fra Hornslets (N. P. Jensen) Tal ere blevne slemmt medtagne i denne Debat, der har været ført her, og endskønt der er Folk i hans eget Parti, der have erklæret, at de ikke have megen Respekt for de statistiske Oplysninger, der ere fremkomne fra ham, og navnlig ikke for hans Gennemsnitstal, synes jeg dog ikke, at denne Debat skal have Lov til at gaa til Ende, uden at jeg oplyser om en Del af de Fejltagelser, som det ærede Medlem endnu fremdeles gør sig skyldig i og fastholder.

Han udtalte, at den Gennemsnitspris, der er betalt for Statshusene, ikke er for høj, og at jeg skulde have udtalt, at jeg indrømmede, at vi kunde være enige om, at deres Bonitet var middelgod. Ja, jeg har indrømmet, at Boniteten er middelgod, naar vi tage Hensyn til al Jord her i Landet, altsaa ogsaa Jord, som ikke kan anvendes eller som i alt Fald ikke bliver anvendt til Agerbrug i Øjeblikket. Men skulle vi tage Hensyn blot til den Jord, der anvendes til Agerbrug, har jeg ikke indrømmet, at den er middelgod; den er under middelgod. Det vise for øvrigt de Tal, som det ærede Medlem selv har anført, endda naar vi tage Hen-

syn til al den Jord, der er matrikuleret. Men jeg sagde: Lad os ogsaa gaa ud fra, at det er Tilfældet, at det er middelgod Jord, fordi vi der faa et Materiale til Bedømmelse af dens Værdi pr. Td. Hartkorn, som slet ikke er ilde, naar vi i det hele taget skulle regne med Pris pr. Td. Hartkorn, og det er jo det, det ærede Medlem har gjort.

Men saa søger det ærede Medlem at komme bort fra, at det er ham, der har anvist Sammenligningsmaterialet. Nu er det imidlertid saaledes, at det ærede Medlem sagde, at han havde undersøgt Hartkornspriserne for Husmandsjord fra 1896 til Dato, som de foreligge i de statistiske Aarbøger, og han oplyser os om, at han har undersøgt det netop for at sammenligne det med det Materiale, som findes om Statshusene. Det er altsaa saa tydeligt udtalt som muligt, at han netop har søgt dette Materiale til Sammenligning med Statshuse. Han siger senere, at for hele Landet er Prisen 6,599 Kr. for Statshusmandshartkorn mod 8,628 Kr. for almindeligt Husmandshartkorn. Der fremkom det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) med en Afbrydelse, idet han sagde: Det er ingen stor Forskel. Det ærede Medlem fra Hornslet (N. P. Jensen) svarede herpaa: Forskellen er saa stor, at det ikke paa noget Punkt kan paavises, at Prisen paa Jord staar højere for Statshusmandslodder end for de andre, han har henvist til. Der fastholder han fremdeles, at det er et godt Sammenligningsmateriale, han har anvendt. Nu, da det viser sig, at dette Sammenligningsmateriale ikke er af den Art, at det kan bevise det, det ærede Medlem vil bevise, at Statshusmændene ikke have betalt for meget for deres Jord pr. Td. Hartkorn, siger han, at det ligger i, at det Materiale, som anvendes, ikke er ensartet. For det almindelige Husmandshartkorn drejer det sig om Lodder fra 1 til $\frac{1}{4}$ Td. Hartkorn pr. Lod, medens Statshusmandslodderne ere gennemsnitlig paa $\frac{1}{3}$ Td. Hartkorn; Materialet kan altsaa egentlig ikke sammenlignes, der skal en Udregning til, sagde han. Dertil var det, jeg tillod mig at svare, at det var ret ligegyldigt. Det ærede Medlem var naturligvis straks parat til at gribe det; da jeg ikke havde motiveret, hvorfor det var ligegyldigt, motiverede han det selv, og han motiverede det naturligvis saaledes, at han mente, det tjente ham til Fordel. Hans Motivering gik altsaa ud paa, at jeg havde sagt, at det var ligegyldigt, om man anvendte uensartet Materiale, naar man skulde